

Rengasruljanssi

Kuopion kupeessa ukko ja akka olivat tilanneet rengaspajalta kotteroonsa uudet kumit alle asennettuina. He köröttelivät verstaalle sovittuun aikaan. Auto nostettiin työkorkeudelle. Paineistooli alkoi rätistä, ja kohta ensimmäinen pyörä oli jo lähes irti.

Akka siinä totesi, että nämäkin renkaat olisi saanut sieltä ja sieltä sata euroa halvemmalla. Asentaja pysyi hiljaa ja väänsi työkalun vivun kiinni-asentoon. Hän alkoi kiristää jo irrottamiaan pultteja ja laski sitten auton hellästi pyörilleen.

Kokenut rengasmies nousi seisomaan ja tokaisi akalle, että menkää sitten hakemaan ne renkaat sieltä ja sieltä. Eivät auttaneet anteeksipyynnöt eivätkä suostuttelut. Voisitteko peruuttaa autonne ulos, tuolla jo seuraava odottaa.

Tiedä häntä, totta vai savolaista venkoilua? Suattaapi olla tai suattaapi olla olemattakii.

Vaikka rengaskustannukset ovat vain viitisen prosenttia henkilöautoilun kuluista, renkasiin liittyy paljon tunnetta. Autolehdissä julkaistaan testejä, joita renkaiden myyjät käyttävät sopivasti mukailleen markkinoinnissaan. Rengas kuin rengas saadaan sopivasti tulkittuna ”testivoittajaksi”.

Myös testeihin yritetään vaikuttaa. Kotimainen rengasfirma meni jopa niin pitkälle, että se antoi testaajille ”testikumeja”. Niiden ominaisuudet olivat hyvät, mutta niitä ei suuren kulumisen takia kannattanut myydä. Onneksi firma jäi verekseltään kiinni.

Kuski ajaa autoa, ja kuskin tekemiset vaikuttavat eniten kärryn kulkuun. Vaikka hän on kuinka järjissään ja sompailee olosuhteet huomioiden, renkaiden rooli korostuu. Erilaiset voimat saavat vastavoimansa renkaiden pidon kautta. Jos pito pettää, mennään metsään.

Renkaiden nettimyynä sekoittaa kuvioita. Jotkut ostavat halvalla kotiin toimitettuina neljä kiiltävää kumia. Painava paketti toimitetaan pihalle. Sitten alkavat ongelmat. Pinoa ei käsivoimin pysty edes liikuttelemaan.

Olen autoiluni alkumetreillä ottanut renkaita pois vanteilta ja laittanut uusia tilalle. Se kyllä onnistuu, mutta tarvitaan kunnan käsityökalut. Vaarana on, että murjoo kumin rikki. Palkoille hommassa ei päässe. Nykyisiä matalia renkaita ei enää pystyne asentamaan käsin.

No, se hieno rengaspino on siis pihalla. Tietysti mennään rengasfirmaan asennuttamaan. Monet paikat suhtautuvat hommaan nyreästi. Jotkut eivät asenna edes kovalla hinnalla, koska takuut ja vastuut vääristyvät.

Suomessa on totuttu vaihtamaan autoon pyörät kahdesti vuodessa, mitä Keski-Euroopassa ihmetellään. Siellä etenkin vuoristoseuduilla auton takapaksista löytyy ketjut, jotka pannaan alle tarvittaessa. Vaikka asentaminen käykin kätevästi, siinä saattaa simsetit sottaantua.

Renkaiden vaihtoon tuli vastikään uudet määräykset. Nyt ei enää tarvitse perehtyä pääsiäisen ja kuunkierron saloihin. Todetaan vain, että sään tai kelin vaatiessa marras-maaliskuussa on käytettävä talvirenkaita, jotka saavat olla nastoitettujakin.

Tämähän tarkoittaa, että voi pistää talvipyörät alle, jos huvittaa. On jo uhkailtu, että vakuutuskorvaus voidaan evätä, jos autoa ei onnettomuuden sattuessa ole varustettu kelin edellyttämin renkain.

Mennyt talvi ei paisutellut kolaritilastoja. Osaako onnellinen suomalainen hoitaa tämänkin ilman sen kummempaa holhousa?